

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2021/816

20. maj 2021

om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Rådet vedtog den 30. juni 2020 henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ⁽¹⁾.
- (2) Den 2. februar 2021 ændrede Rådet henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og en eventuel ophævelse af sådanne restriktioner ⁽²⁾ med henblik på at ajourføre de kriterier, der anvendes til at vurdere, om ikkevæsentlige rejser fra tredjelande er sikre og bør tillades.
- (3) Ved samme ændring er der indført ordninger for at begrænse spredningen i EU+-området ⁽³⁾ af varianter af sars-CoV-2-virusset, der giver anledning til bekymring (»variants of concern«).
- (4) Efterfølgende er der gennemført massevaccinationskampagner mod sars-CoV-2-virusset i EU+-området samt i mange andre regioner og tredjelande.
- (5) Den 17. marts 2021 fremsatte Kommissionen forslag til to forordninger ⁽⁴⁾ med henblik på at indføre »digitale grønne certifikater« for at lette en sikker, fri bevægelighed i EU under covid-19-pandemien. Det digitale grønne certifikat vil inden for EU være et bevis på, at en person er blevet vaccineret mod covid-19, er testet negativ eller har haft og er kommet sig over covid-19. Medlemsstaterne bærer fortsat ansvaret for at afgøre, hvilke folkesundhedsmæssige restriktioner der kan fraviges for rejsende, men sådanne fravigelser bør anvendes uden forskelsbehandling på rejsende, der er i besiddelse af et digitalt grønt certifikat.
- (6) Der foreligger stadig flere videnskabelige anbefalinger og empirisk dokumentation om virkningerne af vaccination, og den underbygger konsekvent det faktum, at vaccination medvirker til at bryde smittekæden.

⁽¹⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 208 I af 1.7.2020, s. 1).

⁽²⁾ Rådets henstilling (EU) 2021/132 af 2. februar 2021 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 41 af 4.2.2021, s. 1).

⁽³⁾ »EU+-området« omfatter alle Schengenmedlemsstater (inklusive Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien) samt de fire associerede Schengenlande. Irland er ligeledes omfattet heraf, hvis Irland beslutter sig for at tilslutte sig foranstaltningerne.

⁽⁴⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution med henblik på at fremme den frie bevægelighed under covid-19-pandemien (digitalt grønt certifikat) (COM(2021) 130 final) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt bor eller opholder sig på medlemsstaternes område, under covid-19-pandemien (digitalt grønt certifikat) (COM(2021) 140 final).

- (7) Af denne dokumentation fremgår det, at rejserestriktioner i visse tilfælde kan fraviges på sikker vis for personer, som kan påvise, at de har modtaget den sidste anbefalede dosis af en covid-19-vaccine, der er godkendt i EU i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽⁵⁾, og at sådanne fravigelser også kan være berettiget i det omfang, at en person er blevet vaccineret med en covid-19-vaccine, der har gennemgået hele proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner, der er godkendt til anvendelse i nødsituationer.
- (8) Børn, der på grund af deres alder er udelukket fra covid-19-vaccination, bør kunne rejse med deres vaccinerede forældre på betingelse af, at de er testet negative med en PCR-covid-19-test, der tages højst 72 timer, før de krydser grænsen til EU+-området. I disse tilfælde kan medlemsstaterne pålægge yderligere test efter ankomsten.
- (9) Dog foreligger der kun få eller ingen undersøgelser af, hvorvidt varianter, der giver anledning til bekymring, (»variants of concern«) kan omgå immunforsvaret efter indgivelse af de forskellige covid-19-vacciner. Derfor bør der i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet indføres en »nødbremse«-ordning, hvormed medlemsstaterne på en koordineret måde kan vedtage tidsbegrænsede hasteforanstaltninger for hurtigt at reagere på fremkomsten af en variant i et givet tredjeland, som er blevet genstand for en specifik kontrol, navnlig når varianten af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) er blevet udpeget som en variant, der skal holdes ekstra øje med (»variant of interest«). Nødbremseordningen bør åbne mulighed for, at der træffes egnede foranstaltninger, herunder restriktioner for adgang, for at hindre, at varianten indslæbes og spredes i EU+-området. Sådanne foranstaltninger bør underlægges hurtig koordinering i Rådet for at muliggøre en fælles tilgang.
- (10) De opnåede fremskridt med hensyn til at få befolkningen i et tredjeland vaccineret mod virusset bør tages i betragtning ved vurderingen af den epidemiologiske situation i landet.
- (11) Efter vedtagelsen vil forordningerne om det digitale grønne certifikat i kraft af en gennemførelsesretsakt fra Kommissionen danne grundlag for at sidestille tredjelandes ækvivalente vaccinationscertifikater med digitale grønne certifikater eller udstede sådanne certifikater til personer, der er blevet vaccineret i tredjelande. For at sikre en koordineret tilgang i medlemsstaterne og lette den videre rejse inden for EU+-området for rejsende fra tredjelande bør der tages skridt til at lette anvendelsen af disse bestemmelser. Til dette formål kan medlemsstaterne overveje at oprette en portal, hvor personer med bopæl uden for EU+-området kan anmode om at få anerkendt deres vaccinationscertifikat udstedt af et tredjeland som et pålideligt vaccinationsbevis og/eller få udstedt et »digitalt grønt certifikat«.
- (12) Hvis medlemsstaterne accepterer et vaccinationsbevis med henblik på at fravige restriktioner, der er indført i overensstemmelse med EU-retten for at begrænse spredningen af covid-19, f.eks. krav om karantæne/selvisolering eller test for sars-CoV-2-infektion, bør de i princippet fravige disse krav for rejsende, som opholder sig i et tredjeland, og som senest 14 dage inden indreisen i EU+-området har modtaget den sidste anbefalede dosis af en covid-19-vaccine, der er godkendt i EU i medfør af forordning (EF) nr. 726/2004. Medlemsstaterne vil også kunne beslutte at fravige restriktioner for rejsende, der er vaccineret med en anden covid-19-vaccine, der har gennemgået hele proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner. Begge dele bør dog ikke gælde, hvis en medlemsstat har gjort brug af nødbremseordningen. Indtil forordningerne om det digitale grønne certifikat er vedtaget og trådt i kraft, og indtil Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt for at sidestille tredjelandes ækvivalente vaccinationscertifikater med digitale grønne certifikater, bør medlemsstaterne kunne acceptere tredjelandes certifikater, der mindst indeholder det minimale datasæt, baseret på national ret under hensyntagen til, at det skal være muligt at kontrollere certifikatets ægthed, gyldighed og integritet, og om det indeholder alle relevante data.
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling, jf. artikel 4 i nævnte protokol.
- (14) Denne henstilling udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁶⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af unionsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

- (15) For så vidt angår Island og Norge udgør denne henstilling en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁷⁾.
- (16) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ⁽⁸⁾ sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁹⁾.
- (17) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ⁽¹⁰⁾ sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹¹⁾.
- (18) Denne henstillings retlige status, som der mindes om i betragtning 13-17, berører ikke alle medlemsstaternes behov for af hensyn til et velfungerende Schengenområde at træffe afgørelse om ophævelse af restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU på en koordineret måde,

HAR VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

I henstilling (EU) 2020/912 foretages følgende ændringer:

1) Punkt 2, første afsnit, femte led, affattes således:

»— arten af det virus, der er konstateret i et land, navnlig om der er fundet virusvarianter, der skal holdes ekstra øje med, eller virusvarianter, der giver anledning til bekymring. Varianter, der skal holdes ekstra øje med, og varianter, der giver anledning til bekymring, vurderes som sådan af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) på grundlag af virussets nøgleegenskaber såsom smitte, sværhedsgrad og evne til at undgå en immunreaktion.«

2) I punkt 2, andet afsnit, erstattes tallet »25« af »75«.

Punkt 2, tredje afsnit, affattes således:

»Data vedrørende »testfrekvensen«, »positivprocenten for test« og »varianter, der skal holdes ekstra øje med, og varianter, der giver anledning til bekymring«, bør leveres af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) på grundlag af de oplysninger, der stilles til rådighed for ECDC. Sådanne data kan suppleres med oplysninger fra EU-delegationerne, WHO og andre centre for sygdomskontrol, når de foreligger, også på grundlag af tjeklisten i bilaget til meddelelsen af 11. juni 2020.«

⁽⁷⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁸⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Følgende nye fjerde afsnit tilføjes i punkt 2:

»Ud over de oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, første afsnit, bør ECDC offentliggøre og regelmæssigt ajourføre et kort over situationen vedrørende varianter, der giver anledning til bekymring, og varianter, der skal holdes ekstra øje med, i tredjelande.«

3) I punkt 6 foretages følgende ændringer:

a) Følgende punktum indsættes efter første afsnit:

»Desuden bør væsentlige rejser være tilladt for de specifikke kategorier af rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, der er omhandlet i bilag II.«

b) Det tidligere punkt 3 udgår.

4) Følgende nye punkt 6a indsættes efter punkt 6:

»6a. Uden at det berører punkt 6, litra a) og b), bør medlemsstaterne, hvis de accepterer et vaccinationsbevis med henblik på at fravige rejserestriktionerne for at begrænse spredningen af covid-19, i princippet ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU for så vidt angår rejsende fra tredjelande, som har modtaget den sidste anbefalede dosis af en af de covid-19-vacciner, der er godkendt i EU i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, senest 14 dage før indreisen i EU+-området.

Medlemsstaterne kan også ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU for så vidt angår sådanne rejsende, som har modtaget den sidste anbefalede dosis af en af de covid-19-vacciner, der har gennemgået hele proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner, der er godkendt til anvendelse i nødsituationer, senest 14 dage før indreisen i EU+-området.

Med henblik herpå bør rejsende, som ønsker at foretage ikkevæsentlige rejser til en medlemsstat, være i besiddelse af et gyldigt bevis for at have modtaget en covid-19-vaccination. Medlemsstaterne kan acceptere tredjelands vaccinationscertifikater, der mindst indeholder det minimale datasæt som f.eks. identifikation af personen, vaccintype og vaccinationsdato, i overensstemmelse med national ret under hensyntagen til behovet for at kunne kontrollere certifikatets ægthed, gyldighed og integritet, og om det indeholder alle relevante oplysninger.

Hvis medlemsstaterne beslutter at ophæve restriktioner for rejsende, der er i besiddelse af et gyldigt bevis for at have modtaget en covid-19-vaccination, bør de fra sag til sag tage hensyn til den gensidighed, der indrømmes EU +-området.«

5) I punkt 7 indsættes ordene »med forbehold af punkt 6a« i begyndelsen af første punktum.

Følgende nye afsnit indsættes efter punkt 7, tredje afsnit, og bliver et nyt punkt 7a:

»Medlemsstaterne bør undtagelsesvist, hvis den epidemiologiske situation i et tredjeland eller en region forværres hurtigt, og navnlig hvis der er konstateret en variant, der giver anledning til bekymring, eller en variant, der skal holdes ekstra øje med, vedtage en hastende, midlertidig restriktion for al indrejse i EU for tredjelandsstatsborgere med bopæl i det pågældende tredjeland. Denne rejserestriktion bør ikke gælde for de personer, der er omhandlet i punkt 6, litra a) og b), og de rejsende, der er angivet i bilag II, punkt i og iv-ix. Disse rejsende bør ikke desto mindre underkastes passende og regelmæssig test, herunder før afreisen som fastsat i punkt 7, og pålægges selvisolering/karantæne, uanset om de har modtaget den sidste anbefalede dosis af en af de covid-19-vacciner, der er godkendt i EU i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, eller af en af de covid-19-vacciner, der har gennemgået hele proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner, der er godkendt til anvendelse i nødsituationer, senest 14 dage før indreisen i EU +-området.

Hvis en medlemsstat tager sådanne restriktioner i anvendelse, bør medlemsstaterne i Rådets regi i tæt samarbejde med Kommissionen hurtigst muligt gennemgå situationen på en koordineret måde. Sådanne restriktioner bør revideres mindst hver anden uge under hensyntagen til udviklingen i den epidemiologiske situation.«

Punkt 7, fjerde og femte afsnit, indsættes efter punkt 7a og bliver første og andet afsnit i et nyt punkt 7b.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2021.

På Rådets vegne
A. SANTOS SILVA
Formand
